



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XVI. Die Novembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

Oblivio.

Mirum ei hoc accidit. Cum animo præsentissimus sibi esset, verborum aded non meminerat, vt ne nomen quidem proprium, nisi ab altero suggestum, proferre posset. In hac tanta tamen obliuione, ad solatium partim, partim ad exercitium virtutis Deo ita moderante obliuionis molestia mordicus tenuit, & in promptu semper habuit ferè hæc. Quoties rerum à se cum laude gestarum, aut librorum scriptorum mentionem facientes audiebat, ingeminabat; *miser sum*, quod gloriolæ se insinuantis titillationem excutiebat; quoties egritudinem quâ attinebatur miserantes, in signum voluntatis suæ cum diuina concordantis

opponebat; *Dominus est*: quoties contentiosius inter se nostros disputantes, ne limites transilirent charitatis, admonebat, *Fratres sumus*. Præter hæc vix audire verbum ex afflicto sene fuit, sed videre verba compensantem insigni sensu: soluebatur in lachrymas gaudij testes, si de populi concursu ad nos facto perceptisque à pluribus diuinis mysteriis audiebat memorantes: si lædi charitatem vel in minimo advertebat contrahebatur mœrore. Eundem suscipiebat, & prodebat pro paupertatis integritate sensum; eundem pro aliis virtutibus: sed mutus, vt dixi, & quasi elinguis memoriâ pertinaciter ei verba negante.

XVI. DIE NOVEMBRIS.

P. FERDINANDVS DE TOVAR.

16. Nouëb.
Indus apud
Tepegua-
nos. 1616.
Ætat. 35.
Societ. 18.
B.V.

Cvliaçanæ in Hispania noua claris natalibus, & beneficâ erga Societatem stirpe ortus, ingenio ad omnem literariam disciplinam, & ad Ecclesiastæ dotes ac munus prompto Societatem ornauit. Beatissimam Virginem precibus variè coluit; sed imitatione potissimum virginitatis, & humilitatis. Mater illius, pia, & locuples vidua, vnâ cum nepte, sanctimonialibus se adiunxit. Apud Tepeguanos dum pro re Christiana satageret, contra illum, & socios, ac religionem denique Christianam, barbaros illos concitauit homo veneficus: cuius verbis efficacitatem addidit ad spectabilis palam dæmon, tristia illis minatus omnia, ni venefico illi parent. Ergo P. Fernandus humi profligatus, & in pectore lanceâ confossus est; aliis barbaris interea exprobran-

tibus, dicentibusque: Irane peracta iam vobis videntur omnia cum vestro illo carmine: *Pater noster, Ave MARIA?* Videbimus quomodo Deus ille quem prædicant hunc suum mortuum suscitabit. P. Ferdinandus cum olim, tunc adhuc puer, videret matrem suam occupatam in scrinio paruulo præparando, vt in illo P. Gundisalui Tapię in odium fidei tunc cæsi caput reconderet, dixit: Nimis angustus est loculus iste pro illo capite. Serua hoc scrinium capiti meo, Mater: nam & ego sic cædar. P. Franciscus Arista Missionis Superior, persanctè testatus est, Patrem Ferdinandum illicdè ab obitu sibi conspectum pallidum, specie mortuali; mirantique sibi, ac perenti ecquid cum illo ageretur, mox vultu hilari respondisse: *Benè, feliciter! In Calo bona omnia mihi abundè sunt: in Deo omnia bona possideo: nec quicquam aliud mihi desiderandum est* Et videri desisse. Matri quoque illius, Mexici venerabili specie vir de Societate quispiam

Fides.

Mors.

Calum.

M.M m 3

per

per quietem dixit; Eius filium odio fidei casum esse: ac pauld post, ap- pulso istuc mortis nuncio, veritas di- cti apparuit; mirā cum ijs consensio- ne quæ matri iam olim puer de se à barbaris cædendo, vt retuli, prædixe- rat Ferdinandus. P. Petrus Ortigosa, eius olim magister, per quietem vidit agmen aduolantium ad se in candida nubecula pulcherrimarum columba- rum, quæ cantu quodam eum ad Deū laudandum inuitabant, canentes: *communem omnium Dominum laudibus efferamus.* Inter hæc alis blandē plau- debant; & Petri brachio insidebant. Dux aliarum se Patris Ferdinandi spe- cie præbuit agnoscendam è columba velut mox homo. Et hæc Petrus iu- reirando affirmavit.

Columbo.

P. FRANCISCVS

RIBERIVS.

Lustratus
in Africa
incerto mē-
se. 1620. æt.
35. Soc. 2. 11.

Fides.

Sacrum.

GOæ ad Societatem aggregatus, Mozambico postea ad Cafres in extrema zona torrida sitos profectus est, missu maiorum; & cum Rege non parum profecit pro Christi lege prædicanda, erigendâ Cruce; templis excitandis. Ea res Saracenorum pro lege Mahometi contra Christi legem sata- gentium odia excitauit: quare illum ad aras diuino sacrificio intentum ha- stis transfixum interemere, hostiam gloriosam.

P. G A S P A R

SANCTIVS.

Hispanus
Madriti. 16.
Nov. 1628.
æt. 75.
Soc. 58.

HVmaniorem literaturam docuit per annos triginta: & quidem per annos duodecim, antequam, vel altiora audiret vel sacris initiaretur. Post Theologiam verd iam Sacerdos idem fecit per annos 18. cursu nunquā

interrupto, etiam per illud triennium, quo fuit Rector Collegij. Deinde Cōpluti sacras literas explicuit, nun- quam irasci visum, nunquam vocem altiùs extulisse, nunquam in omni vi- ta mentitum, nunquam vilius lethali- peccati fuisse reum aiunt. Humi- litate, ac simplicitate fuit insigni, ei- tra vllas vrbanae vanitatis formas. Commendabat humilitatem horrendo iræ diuinæ in superbum nobilem demonstrata exemplo, cui ipse testis interfuit, & P. Joanni Nierembergjo narrauit, hic autem Manuali Princi- pum c. 32. §. 6. inseruit. Cum cadauer superbi illius viri magno apparatu ferretur ad templum, tempestas tanta coorta est vt omnibus dilapsis, cada- ner in platea fuerit relictum. Ne ve- rō tempestas duraret diutiùs, duo tresue de pauperum turbā viri illud funibus tumbæ iniectis ad templum, atque ad sacellum eiusdem superbi no- bilis apparatē instructum pertraxere. Demisso in sepulchrum cadauere, ful- men in sacellum sese penetrans, quic- quid illic splendorum insignium ac pompæ fuit, combussit; tum in sepul- chrum descendit, ac superbi illius no- bilis cadauer in cineres redegit. Tran- quillatā iam tempestate, cum ad se- pulchrum descendere nemo auderet, descendit P. Gaspar; & superbi illius cadaueris loco nil nisi funestos cineres istic vidit. Cæterum, Gaspar noster ad omnes humilitatis artes attentus, ferè ad extremam vsque aratam & constantiā, & demissione insigni, nul- lo non die suam operā triclinio com- poneado addixit. Hueti dæmon ab exorcista iussus in templo omnium humillimi pedes osculari, P. Sanctij pedes est osculatus, Gaspare illum vt Patrem mendacij arguente. Dæmon ibidem de illo proclamauit, O quā mundam, & puram animam haber iste! Nullam fœminam ab alia dis- cernebat

Modestia.

Humilit.

Castitas.

cornebat in facie; quia nullius faciem aspiciebat. Paupertas ab illo tenerè amata in omnibus. Compluti dixit in exhortatione sibi ita persuasum esse se à Dæmone mox inuadendum, si vel vnam vnam passam, sine acceptâ prius facultate acciperet. In cubiculo habebat, illo velut carcere se damnans. Cilicium ad meridiem vsque gestabat quotidie; flagellis quoque singulis diebus se cædens. Aiebat, Concionatores, qui student flosculis esse magnos persecutores sanctæ Dei Ecclesiæ. Inter orandum visus est ore toto, aliquando pulchrâ luce perfusus. Æger vidit Christum, vt aiunt, & B. Virginem in vestibus candidis, & cælesti luce; deinde SS. Ignarium, & Xaverium, denique lumina quædam in conclauis raris lucentia. Promissa illi felix mors & alia plura, de quibus in vita.

Paupertas.

Mortific.

Concionator.
vni.

Oratio.
B. V.
Mortific.
S. P. Ignat.

P. DANIEL

STVLLIUS.

FRISÆ Apostolico suo spiritu perquam vtilis fuit ad fructum animarum, quò nomine latè celebratur in annuis. Inter arduos labores ille se stimulo excitabat: *Bene animo esto, Daniel! Bene tibi erit. Magna illa gloria paruo labore non emitur.* Illius sanguine flagris excusso & parietes perspersi, & vestes imbutæ piam illius sequitiam ostentebant. Vino nunquam vsus, nisi hospitum causâ, id charitas imperasset. Eucharistiam ab ægro nauseante vomitu eiectam, hausit intrepidus. Cum ægro malè de se merito impensius ministraret, mortis sementem hausit, quæ illum nullius vnquam lethalis culpæ consciùm, æternæ, vt bona spes est, vitæ transcripsit.

Belga in
Iauia. 166
Nov. 1692.
ætat. 42.

Spi.

Mortific.

Charitas.

XVII. DIE NOVEMBRIS.

P. ALPHONSVS

CORTES.

17. Nouëb.
Hispanus
Plata. 1626.
ætat. 47.
Societ. 16.

Euchar.

Christus.
Oratio.
Consilium
B. V.

Purgator.

Humilitate conabatur obruere doctrinæ opinionem quam habebat. Orandi studio excelluit, & amore in sanctissimum Sacramentum, in quo instar solis, aut globi lucidi vidisse fertur Christum nonsemel splendens; qui etiam aliàs ei comes adesse est visus. His tamen vt ne extolleretur, scrupulis illim exerceri permittit Deus: quâ in re aliquando apud Beatissimam Virginem opem petenti; Beatissima Virgo suggestit consilium; vt esset animabus Purgatorij adiuuandis magis addictus. Eidem sollicito, & num bene rem suæ salutis a-

geret petenti, respondisse dicitur eadem Virgo Mater; Bene illum, bene res agere: adiecit tamen, vt ea, quæ ageret maiore perfectione exequi niteretur. Adfuit eadem etiam morienti, & læto, vt aiunt.

Mort.

P. IOANNES

DE CASTILLO.

IN Paraquaria præclaris perfunctus laboribus cum P. Rocho, de quo heri dixi; Caciuij diuinitatem sibi arroganti iussu, dum officio diuino recitando intendit, fustibus verberatus, iaculis confixus, ense tribus vulneribus faucius, nudus per aspera perque aquas fune raptatus, orabat Deum.

Hispanus
in Paraquaria. 17. Nov.
1628 ætat.
33. Societ. 40.